

altsaa, at de, der ere Interessenter paa den Tid, da en Tarifforandring, der forudsættes at være en Nedsættelse i Tariffen, finder Sted, have ikke nogen som helst Afgang efter Fundamentalloben til at faa nogen som helst Lettelse i den Byrde, de havde paataget sig. Bonus, saaledes som den blev foreslaaet og vedtagen i 1889, var en Erstatning for, noget, man vedtog, i Steden for at indlade sig paa Tarifforandring. Da en Tarifforandring ikke vilde have bragt de daværende Interessenter nogen som helst Lettelse, kan det heller ikke siges at være en Uretfærdighed, mod nogen af de daværende Interessenter, at de bleve udelukkede fra Bonus; det, tror jeg, er sikkert. Det ærede Medlem erkendte i øvrigt, og det paastøner jeg, at det vilde have haft store praktiske Vanskeligheder, naar man ikke i 1889 havde vedtaget denne Udelukkelse af dem, der var døde før 1889, fra Deltagelse i Bonus, og at det ligeledes i dette Øjeblik vilde have praktiske Vanskeligheder at admittere til Bonusnydelse dem, hvis Forhold til Anstalten er ophørt ved Dødsfald eller paa anden Maade mellem 1890 og 1893. Det ærede Medlem erkendte dette, og jeg sætter Pris derpaa, men naar det ærede Medlem mente, at man uden stor Vanskelighed vilde kunne komme ud over det derved, at Anstalten foretog aarlige Opgørelser over, hvilke Bonusbeløb der kunde tilkomme Interessenterne — det ærede Medlems Mening maatte altsaa være den, at ved en Afslutning af Boer o. s. v. kunde dette Beløb komme ind som et Aktiv i Boet lige saa vel som andre Aktiver — saa tror jeg, at det ærede Medlem der ikke har været fuldt opmærksom paa, at Spørgsmaalet, om der overhovedet kan gives Bonus og tilmed i hvilken Kvantitet, kan vanskeligt opgøres Aar for Aar, thi det beror jo paa en samlet Oversigt over, hvorledes Anstaltens Status i det hele taget er. Der er jo mange Momenter, som der skyde ind, og som det forekommer mig, vilde være næsten uoverkommeligt at lade komme til Overvejelse og Afgørelse Aar for Aar. Jeg skal blot gøre opmærksom paa et Moment, som jo har eller kan have en meget stor Indflydelse paa, hvor stort et Overskud der kan antages at være til Stede ved en Afslutning, og det er Evaluatoringen af Beholdningerne, Kursen paa Papirerne. Et Kursfald af 5 à 10 pCt. vil jo udvise Millioner af det præfumerede Overskud, og dersom noget saadant skulde indtræde, dersom Anstalten, hvad der heldigvis ikke er nogen rimelig Udsigt til, skulde tabe store Kapitaler, saa er det dog egentlig givet, at det i meget høj Grad vilde berøre Spørgsmaalet om og

hvormeget der vilde kunne udbeles som Bonus. Altsaa disse Hovedopgørelser, som nødvendigvis maa faa Betydning for Bonus, tror jeg ikke ret vel, man vil kunne forlange Aar for Aar, ikke at tale om, at det, hvert Aar at skulle bevære Rigsdagen med Afgørelsen af Spørgsmaalet om Størrelsen af Bonus, turde være temmelig meget. Det ærede Medlem forudsatte jo i øvrigt, at man kun skulde foretage disse aarlige Opgørelser over, hvor megen Bonus der skulde tilskrives hver Interessent, at de ikke skulde udbetales Aar for Aar, kun periodisk for hvert femte Aar, men dog beregnes saaledes, at de ogsaa kunde indflyde ved Opgørelsen af Boer, og det ærede Medlem forudsatte, at for at det skulde kunne ske, maatte man ogsaa være kommen til Fastsættelsen af bestemte Bonusregler, med andre Ord at i Stedet for at bestemme Bonus ved en Lov, femaar for femaar, skulde der være faste Lovregler for Fastsættelsen af Bonus. Jeg tror dog, at naar vi komme dybere ind paa det Spørgsmaal, hvorledes disse Regler skulde affattes, kommer man ind paa Spørgsmaal, der i alt Fald ikke saa let ville kunne finde en fuldstændig tilfredsstillende Besvarelse. Smid- lertid, dette Spørgsmaal ligger jo ikke for endnu her. Det vil snart komme til at ligge for under det andet Lovforslag, jeg nævnte før, skønt heller ikke det giver nogen Anthydning om, at man fra Regeringens Side vilde gøre Forslag til Rigsdagen om at gaa den Vej at søge faste og vedvarende Regler for Uddelingen af Bonus.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kred (Knudsen) tog i Anledning af de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede 6te Medlem for 2den Kreds, Anledning til at erindre om, at en stor Del af det Overskud, som nu have, skyldes de andre Livsforfæringsanstalter, nemlig Livsforfæringsanstalten af 1842 og Forsørgelsesanstalten for Njøbenhavn. Det er jo fuldstommen rigtig, at det ærede Medlem minder os om, at der i Loven af 1870 er taget et Forbehold om, at man i sin Tid vil kunne inddrage delvist eller helt disse Overskud fra de ældre Anstalter i Statskassen. Dette Beløb, det kalkulerede Overskud i 1870 af de gamle Anstalter, er nu vokset med paaløbne Renter og Rentes Rente til omtrent 8 Mill. Kr. — man har jo stadig betragtet dette Overskud som en særlig Fond, som berøede hos den nuværende Anstalt som en Sikkerhedsfond, men som der dog skulde føres særskilt Regnskab over. Det vil altsaa sige, 8 Millioner af de 15½ Mill. Kr., som nu kalkuleres som Overskud, have denne Oprindelse, som